

6. Pobedonostsev K.P. course of civil law. ОЦ М. : Statute, 2002 – Part 1 : patrimonial right. – 800 p.
7. Civil law : the Textbook / S.S. Alekseev, B.M. Gongalo, D.V. Murzin ; Under the total. Ed. S. Alexeev. – М. : T.C. Welby ; Yekaterinburg : Institute of Private Law, 2007. – 78 p.
8. There itself.
9. Shershenevich G.F. The textbook of Russian civil law. – М : the Statute, 2005. – Т. 1. – 459 p.
10. Civil law. Overview : Lecture / Ed. AG Didenko. – Almaty Naurpress, 2006. – 722 p.

**Рибалов О.О.**

*студент,*

*Науковий керівник: Домашенко М.В.*

*кандидат юридичних наук, доцент,*

*доцент кафедри цивільного права № 2,*

*Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого*

## **РОЗШИРЕННЯ ПРАВ КОРИСТУВАЧА У ДОГОВОРІ КОМЕРЦІЙНОЇ КОНЦЕСІЇ**

На сьогоднішній день договір комерційної концесії міцно увійшов у наше життя. Сфера застосування охоплює різноманітні види бізнесу. Наприклад, серед відомих в Україні це, Макдональдс, Старбаск, 1С, тощо.

За договором комерційної концесії одна сторона (правоволоділець) зобов'язується надати другій стороні (користувачеві) за плату виключне право користування відповідно до її вимог комплексом належних цій стороні прав з метою виготовлення та (або) продажу певного виду товару та (або) надання послуг. Укладення цього договору дозволяє отримати відповідне право на використання об'єктів інтелектуальної власності для планомірної та вигідної реалізації товару. Для правоволодільца це можливість створення та розширення виробничої, торгової чи збутової мережі для просування своїх товарів чи послуг, розширення ринку збуту, здійснення реклами своєї продукції, у короткі строки створення розгалуженої системи бізнесу. А для користувача – це вигідна можливість використати в підприємницькій діяльності комплекс виключних прав правоволодільца задля прибутку при цьому значно скоротити витрати при створенні свого бізнесу з нуля. Таким чином, в укладенні договору комерційної концесії зацікавлені обидві сторони.

У ст. 1124 передбачено, що у користувача, який належним чином виконував свої обов'язки, є право на укладення договору комерційної концесії на новий строк. Але доволі часто можна побачити, що даний договір після його закінчення не буває продовжений, а укладається з іншою особою на тих же умовах. Через це користувач не може далі використовувати торгівельну марку, виготовляти продукт, чи надавати послуги та втрачає усі свої права стосовно подальшої підприємницької діяльності. Подібні дії негативно позначається, як на користувачеві, якому завдаються не тільки збитки, а і відображається на розвитку бізнесу в Україні. Вважаючи, що це є правовою проблемою у сучасному українському цивільному законодавстві, слід

звернутися до цивільних кодексів тих країн, де ця проблема є вирішеною. Наприклад, в ст. 1035 Цивільного кодексу Російської Федерації зазначено, що коли правоволоділець відмовив користувачеві в укладенні договору комерційної концесії на новий строк, але протягом року з дня закінчення терміну договору з ним уклав з іншою особою договір комерційної концесії, за яким надані ті ж права, які були надані користувачеві за припиненням договором, на тих же умовах, користувач має право вимагати за своїм вибором у суді переведення на себе прав і обов'язків за укладеним договором та відшкодування збитків, завданих відмовою поновити з ним договір комерційної концесії, або відшкодування таких збитків. При цьому в ч. 1 цієї ж статті передбачено переважне право користувача на укладення договору на новий термін.

У зв'язку з вищенаведеним, вважається доцільним внести зміни до ст. 1124 ЦК України, доповнивши її нормою, яка б зазначала що, користувач має переважне право на укладення договору комерційної концесії на новий термін, а в разі відмови правоволодільца користувачеві в укладенні договору комерційної концесії на новий строк, при укладанні правовласником того ж договору з іншою особою на тих же умовах, що був укладений попередній договір, користувач має право на вимагання у суді переведення на себе прав і обов'язків за укладеним договором та відшкодування збитків, завданих відмовою поновити з ним договір комерційної концесії, або відшкодування таких збитків.

**Фролов О.О.**

*студент,*

*Інститут підготовки слідчих кадрів*

*для Міністерства внутрішніх справ України*

*Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого*

## **ДО ПИТАННЯ НЕДІЙСНОСТІ ПРАВОЧИНУ**

За загальним правилом ст. 216 ЦК основним наслідком укладення правочину, що не відповідає вимогам закону (ст. 203 ЦК) і визнається недійсним, є двостороння реституція.

Двостороння реституція полягає в тому, що кожна сторона недійсного правочину має повернути іншій стороні все, що вона одержала на виконання такого правочину.

Якщо повернути в натурі отримане за правочином, що є недійсним, неможливо (наприклад, предметом правочину було користування майном, надання послуг тощо), то підлягає поверненню вартість того, що одержано. Тобто провадиться відшкодування одержаного за недійсним правочином у грошовій формі.

Оцінка розміру відшкодування провадиться не за тими цінами, що існували на момент укладення правочину, і не тими, що були на момент